

Lovforslag nr. L 192. Fremsat den 18. februar 1998 af miljø- og energiministeren (Svend Auken)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om naturbeskyttelse m.v.

(Ændring af reglerne om ikrafttrædelse af den udvidede klitfrednings- og strandbeskyttelseslinie)

§ 1

I lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 835 af 1. november 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 15 b, stk. 3, ændres i 1. pkt. »fra samtlige amtsråd« til: »i et amt«, og i 2. pkt. indsættes efter »forløb«: »i det pågældende amt«.

2. § 15 b, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Miljø- og energiministeren bekendtgør de endeligt fastlagte klitfrednings- og strandbeskyttelseslinier i det enkelte amt og drager omsorg for, at de registreres i matriklen på de berørte ejendomme.«

3. I § 15 b indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. På grundlag af oplysninger fra matrikelmyndigheden foretages notering i tingbo-

gen på de ejendomme, som helt eller delvis er omfattet af § 8 henholdsvis § 15.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

§ 2

I lov nr. 439 af 1. juni 1994 om ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse (Beskyttelse af kystområderne) foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Miljø- og energiministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 2, nr. 1, 2 og 4, og kan bestemme, at ikrafttrædelsen skal ske på forskellige tidspunkter i de enkelte amter.«

§ 3

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Formålet med dette lovforslag er at skabe hjemmel for en successiv ikrafttrædelse af de udvidede klitfrednings- og strandbeskyttelseslinier, som er besluttet med lov nr. 439 af 1. juni 1994 om ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse (Beskyttelse af kystområderne).

Med lov om beskyttelse af kystområderne besluttedes det at udvide klitfrednings- og strandbeskyttelseslinien fra 100 m til 300 m. Loven trådte i kraft den 1. august 1994. Den med loven midlertidigt nedsatte Strandbeskyttelseskommission skal gennemgå kyststrækningerne i Danmark amt for amt. Når gennemgangen for et amt er afsluttet, skal kommissionen offentliggøre sit forslag til beskyttelsesliniernes forløb samt orientere de berørte lodsejere individuelt om forslaget. Efter lovens § 15 b, stk. 2, kan der inden 4 uger fra offentliggørelsen fremsættes indsigelser til kommissionen mod dennes forslag.

Efter lovens § 15 b, stk. 3, vil de nye klitfrednings- og strandbeskyttelseslinier først træde i kraft, når miljø- og energiministeren har truffet afgørelse om beskyttelsesliniernes endelige forløb. Ministeren træffer først denne beslutning, når Strandbeskyttelseskommissionen har gennemgået samtlige kyststrækninger i Danmark og derefter ud fra generelle, ensartede kriterier har afgivet en samlet landsdækkende indstilling til ministeren om liniernes forløb.

Baggrunden for disse bestemmelser har været et ønske om, at ændringen af den hidtidige klitfrednings- og strandbeskyttelseslinie skulle træde i kraft samtidig for hele landet. Da Strandbeskyttelseskommissionens arbejde antoges at ville vare ca. 3 år, ville det derved undgås, at der i nogle år efter lovens ikrafttrædelse skulle opstå en forskellig retstilstand for de kystnære ejendomme alt afhængig af deres geografiske beliggenhed.

For i videst muligt omfang at undgå, at der sker indgreb i natur- og landskabsværdierne i perioden, indtil de udvidede beskyttelseslinier træder i kraft, er det i lovens bemærkninger forudsat, at amtsrådene og kommunerne i deres administration efter planloven tager højde herfor ved at udvise særlig tilbageholdenhed med planlægning og tilladelser efter plan-

loven, der er i strid med formålet med beskyttelsesliniebestemmelserne. Skov- og Naturstyrelsen har søgt at følge dette op gennem sin beføjelse i i planloven til at gøre indsigelse imod forslag til regionplaner og lokalplaner, der er i strid med formålet med loven.

Den udskudte ikrafttræden af de udvidede beskyttelseslinier medfører, at de berørte lodsejere, der som nævnt ovenfor har en indsigelsesfrist på 4 uger fra offentliggørelsen af Strandbeskyttelseskommissionens forslag for et amt, må afvente en afklaring af retstilstanden for deres ejendom i indtil flere år, indtil ministeren træffer endelig beslutning om liniernes forløb for hele landet. Dette forhold kan vanskeliggøre normale økonomiske dispositioner. Såvel lodsejere som de administrerende myndigheder har peget på det uhensigtsmæssige i dette forhold.

Der er endvidere fra amtskommunal og kommunal side peget på, at administrationsgrundlaget er uklart i perioden, indtil de udvidede beskyttelseslinier er trådt i kraft. Det kan være vanskeligt at vurdere, om et område ud fra de generelle kriterier, som Strandbeskyttelseskommissionen arbejder efter, vil blive omfattet af de udvidede beskyttelseslinier, ligesom der kan være tvivl om, hvorvidt en ønsket aktivitet vil være i strid med lovens formål.

På den baggrund foreslås det med lovforslaget at fjerne denne usikkerhed og at skabe et klarere administrationsgrundlag ved at sætte de udvidede beskyttelseslinier i kraft successivt, således at ministeren på grundlag af Strandbeskyttelseskommissionens indstilling træffer beslutning herom amt for amt.

Behovet for en successiv ikrafttræden er blevet yderligere accentueret af, at Strandbeskyttelseskommissionen ikke forventer at kunne færdiggøre sit arbejde inden for den forudsatte periode på 3 år fra lovens ikrafttræden. Dette skyldes, dels at kommissionen blev nedsat senere end forudsat, dels at den procedure, som er nødvendig for at kunne afgive indstilling om fastlæggelse af de udvidede linier, har vist sig at være betydeligt mere tidskrævende end forventet. Strandbeskyttelseskommissionens arbejde kan således først forventes færdiggjort i år 2000.

For fortsat at sikre, at de udvidede beskyttelseslinier fastlægges efter de samme generelle kriterier for

F. t. l. vedr. naturbeskyttelse m.v.

hele landet forudsættes det, at kommissionen, når den har afsluttet sin gennemgang af samtlige amter og afgivet indstilling til ministeren om fastlæggelsen af linierne for alle amter, afgiver en samlet redegørelse til ministeren. Kommissionen skal i denne redegørelse beskrive, om der på baggrund af erfaringerne fra arbejdet med at fastlægge de udvidede linier er behov for i ganske enkelte tilfælde at justere de allerede fastlagte beskyttelseslinier, således at enkelte områder efterfølgende kan undtages fra beskyttelsen. Dette kan herefter ske ved, at ministeren træffer beslutning herom med hjemmel i naturbeskyttelseslovens § 69.

For at lette administrationen yderligere i amter og kommuner har Skov- og Naturstyrelsen påbegyndt udarbejdelsen af en vejledning om administrationen af beskyttelsesliniebestemmelserne, som vil beskrive administrationen i perioden, indtil de udvidede linier træder i kraft i de enkelte amter samt den efterfølgende administration, når de nye beskyttelsesliniebestemmelser er trådt i kraft. Vejledningen forventes at foreligge i foråret 1998, inden de første udvidede beskyttelseslinier vil kunne sættes i kraft.

Med lovforslaget vil der i perioden, indtil de udvidede linier er trådt i kraft i samtlige amter, være et forskelligt retsgrundlag i de enkelte amter og kystkommuner, idet der i nogle amter gælder en 100 m beskyttelseslinie og i andre en 300 m linie. Denne forskel er imidlertid relativt beskeden, fordi det, som nævnt ovenfor, i lovbemærkningerne til den gældende lov er forudsat, at amter og kommuner allerede fra lovens ikrafttræden i den udvidede zone udviser tilbageholdenhed med tilladelser efter planloven og planlægning, der er i strid med formålet, og at dette følges op af Skov- og Naturstyrelsens indsigelser imod forslag til regionplaner og lokalplaner, der er i strid med lovens formål. Forslaget indebærer endvidere, at det tidsrum, hvor lodsejerne har mulighed for at foretage nyttilplantning i overensstemmelse med overgangsreglerne i lovens § 3, stk. 4, afkortes forskelligt fra amt til amt. Også denne forskel er relativt beskeden, fordi der efter bestemmelsen i § 3, stk. 4 i ændringsloven (lov nr. 439 af 1. juni 1994), ikke kan ske gentilplantning på arealer, hvor der efter lovens ikrafttræden er foretaget tilplantning, som ikke er et led i den hidtidige drift. Det vurderes derfor, at hensynet til retssikkerheden for grundejerne samt hensynet til et klarere administrationsgrundlag må veje tungere end hensynet til et ensartet retsgrundlag for hele landet.

Ministeren har med hjemmel i naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 5, fastsat de nærmere retningslinier for fastlæggelsen af klitfrednings- og strandbeskyttelses-

liniens forløb, jfr. bekendtgørelse nr. 800 af 5. oktober 1995. På baggrund heraf har Strandbeskyttelseskommissionen efter sin nedsættelse i oktober 1995 indledningsvis besigtiget og gennemgået en række kyststrækninger overalt i landet med henblik på at fastlægge principielle retningslinier for typiske problemer. Disse retningslinier, som er udsendt til samtlige amter og kystkommuner, skal danne grundlag for det udkast til liniernes forløb, som skal fremlægges offentligt og udsendes til berørte lodsejere.

Kommissionen har i august 1996 påbegyndt arbejdet med fastlæggelsen af de udvidede beskyttelseslinier i det første amt, Bornholm. En endelig indstilling om liniens forløb bl.a. på baggrund af en gennemgang af de indkomne indsigelser forventes at foreligge i foråret 1998. Kommissionen har i foråret 1997 påbegyndt arbejdet med fastlæggelsen af liniernes forløb i Fyns og Frederiksborg amter.

Det er fra amtskommunal og kommunal side ønsket, at der ved fastlæggelsen af de udvidede linier tages hensyn til den kommunale og amtskommunale planlægning i højere grad, end det er forudsat med loven. Det er således foreslået, at områder, som i en kommuneplans rammer for lokalplanlægningen er fastlagt til byudvikling, ikke omfattes af de udvidede beskyttelseslinier.

Strandbeskyttelseskommissionen har under sit arbejde med fastlæggelsen af de udvidede linier i de første amter vurderet, at de bynære byudviklingsområder, som ville kunne komme på tale at undtage fra beskyttelsen, udgør en meget beskeden procentdel af den samlede kyststrækning, og at en undtagelse heraf derfor kun vil have ringe betydning for beskyttelsen af de nære kystområder.

Kystloven og bemærkningerne hertil gør endeligt op med forholdet til planlægningen, idet det anføres, at områder, der er omfattet af regionplanretningslinier og kommuneplanrammer, og som ikke er detailplanlagt ved lokalplan, og som idag typisk ligger ubebyggede hen, vil blive omfattet af de udvidede beskyttelseslinier. Et områdes planlægningsmæssige status er, bortset fra lokalplaner, således uden betydning for fastlæggelsen af den udvidede klitfrednings- og strandbeskyttelseslinie, og der er således ikke i den gældende lov hjemmel til at gøre en særlig undtagelse for bynære byudviklingsområder, der er fastlagt i en kommuneplans rammer for lokalplanlægningen.

Dette principielle udgangspunkt må fastholdes, og strandbeskyttelseskommissionen skal ikke tage stilling til planlægningsspørgsmål.

Der gælder alene en særlig undtagelse for lokalplanlagte områder, jfr. kystlovens § 3, stk. 3, idet sådanne områder kan udnyttes i overensstemmelse

med lokalplanens bestemmelser, uanset at de er omfattet af de udvidede beskyttelseslinier.

På den baggrund og for alligevel i det fornødne omfang at kunne imødekomme de kommunale ønsker har miljø- og energiministeren i et brev til samtlige amter og kystkommuner tilkendegivet, at ministeren for byzonearealer i den udvidede beskyttelseszone agter at udnytte sin beføjelse efter naturbeskyttelseslovens § 69 til at ophæve og reducere gældende beskyttelseslinier, når dette er nødvendigt for at realisere en før loven planlagt byudvikling. Den planlagte byudvikling skal være fastlagt i kommuneplanens rammer inden kystlovens ikrafttrædelse den 1. august 1994, og ophævelsen vil ske, når disse rammer er fulgt op af den i rammerne forudsatte lokalplanlægning. Der gøres hermed op med den særlige problemstilling, der i en overgangsperiode efter lovens ikrafttræden knytter sig til de udvidede beskyttelseslinier i forhold til allerede gældende planlægning for byzonearealer. Ved først at undtage sådanne byzonearealer fra beskyttelsen, når der er vedtaget en lokalplan undgås det, at der undtages ubebyggede områder før der er vished for, at den i kommuneplanen forudsatte byudvikling stadig er aktuel.

Strandbeskyttelseskommissionen vil under sit arbejde med fastlæggelsen af de udvidede beskyttelseslinier på baggrund af oplysninger fra amter og kommuner registrere de byzonearealer, som vil være relevante at undtage fra beskyttelsen.

Ministeren vil udnytte sin ophævelseskompetence i relation til byudviklingsområder under de ovenfor nævnte særlige forudsætninger i en overgangsperiode på 10 år regnet fra kystlovens ikrafttrædelse den 1. august 1994. Herefter vil ministeren tage stilling til ønsker om ophævelse og reduktion af gældende beskyttelseslinier efter de sædvanlige kriterier.

Der er endvidere med lovforslaget foreslået en teknisk ændring af reglerne om tinglysning af klitfrednings- og strandbeskyttelseslinierne. På tilsvarende måde som i skovloven og landbrugsloven foreslås kravet om tinglysning ophævet og erstattet af registrering i matriklen samt notering i tingbogen.

Udkast til lovforslaget har været sendt i høring til Kommunernes Landsforening, Amsrådsforeningen, Dansk Skovforening, Friluftsrådet, De danske Landboforeninger, Dansk Familielandbrug, Danmarks Naturfredningsforening, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Trafikministeriet og Erhvervsministeriet.

2. Lovforslagets økonomiske, administrative, erhvervsøkonomiske og miljømæssige konsekvenser og forholdet til Eu-retten.

Det skønnes, at lovforslaget ikke har økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget indebærer, at den overgangsperiode, hvor lodsejerne har mulighed for at foretage nyttilplantning, jf. overgangsbestemmelsen i kystlovens § 3, stk. 4, afkortes. De erhvervsøkonomiske konsekvenser heraf skønnes imidlertid opvejet af fordelene ved en hurtigere afklaring af retstilstanden.

Det skønnes derfor samlet, at lovforslaget heller ikke har erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Bortset fra, at lovforslaget indebærer en hurtigere, fuldstændig ikrafttrædelse af den udvidede klitfrednings- og strandbeskyttelseslinie, end det ellers ville have været tilfældet, har lovforslaget ikke miljømæssige konsekvenser.

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1

Ændringsforslaget vil medføre en amtsvis ikrafttrædelse af de nye klitfrednings- og strandbeskyttelseslinier.

Efter de gældende regler om en udskudt ikrafttræden, vil den nye klitfrednings- og strandbeskyttelseslinie først træde i kraft, når miljø- og energiministeren har truffet afgørelse om beskyttelsesliniernes endelige forløb. Ministeren træffer først denne beslutning, når Strandbeskyttelseskommissionen har gennemgået samtlige kyststrækninger i Danmark og derefter ud fra generelle, ensartede kriterier har afgivet en samlet landsdækkende indstilling til ministeren om liniernes forløb. Når Strandbeskyttelseskommissionen har gennemgået et amt, skal kommissionen offentliggøre sit forslag til beskyttelsesliniernes forløb samt orientere de berørte lodsejere om forslaget. Efter lovens § 15 b, stk. 2, kan der inden 4 uger fra offentliggørelsen fremsættes indsigelser til kommissionen mod dennes forslag.

Denne procedure medfører, at de berørte lodsejere, der som nævnt selv har en indsigelsesfrist på 4 uger fra offentliggørelsen af kommissionens forslag, må afvente en afklaring af retstilstanden for deres ejendom i indtil flere år, indtil ministeren træffer beslutning om liniernes forløb for hele landet. Denne retsikkerhed fjernes med forslaget om en successiv ikrafttrædelse.

Der er endvidere fra amtskommunal og kommunal side peget på, at administrationsgrundlaget er uklart i perioden, indtil de udvidede beskyttelseslinier træder i kraft. Det kan være vanskeligt at vurdere, om et område ud fra de generelle kriterier, som Strandbeskyttelseskommissionen arbejder efter, vil blive omfattet af de udvidede beskyttelseslinier, ligesom der kan være tvivl om, hvorvidt en ønsket aktivitet vil

være i strid med lovens formål. Forslaget om en successiv ikrafttræden fjerner også denne usikkerhed.

For at lette administrationen yderligere i amter og kommuner har Skov- og Naturstyrelsen påbegyndt udarbejdelsen af en vejledning om administrationen af beskyttelsesliniebestemmelserne, som vil beskrive administrationen i perioden, indtil de udvidede linier træder i kraft i de enkelte amter samt den efterfølgende administration, når de nye beskyttelseslinier er trådt i kraft. Denne vejledning forventes at foreligge i foråret 1998.

Ændringen af § 15 b, stk. 4, og forslaget til nyt stk. 5, indebærer en teknisk ændring af reglerne om tinglysning. Efter den gældende lovs § 15 b, stk. 4, skal miljø- og energiministeren lade klitfrednings- og strandbeskyttelseslinien tinglyse på de berørte ejendomme. Med udgangen af 1997 omfatter matrikelkortet i digital form hele landet. Ved fremover at lade matriklen være det centrale register for klitfrednings- og strandbeskyttelseslinien sikres det, at der til staidighed, uanset matrikulære ændringer, eksisterer præcise oplysninger i form af matrikelkort og matrikelregistre, hvoraf de områder, der er omfattet af klitfredning og strandbeskyttelse, fremgår.

En sådan registrering af klitfrednings- og strandbeskyttelseslinien i matriklen indebærer, at en tinglysning på de berørte ejendomme ikke længere kan anses for nødvendig. Matrikelmyndigheden vil i stedet videregive oplysninger om klitfredning og strandbeskyttelse til tinglysningskontorerne, således at oplysningerne i form af notering i tingbogen fortsat også er umiddelbart tilgængelige her. Denne metode skaber et bedre overblik for de berørte lodsejere. Samtidig opnås der ved anvendelsen af kopi af de digitale matrikelkort betydelige lettelser for myndighederne i deres administration af bestemmelserne.

Den foreslåede metode er allerede taget i anvendelse i skovloven for såvidt angår fredskovpligten og i landbrugsloven vedrørende landbrugsejendomme.

Der henvises iøvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til §2

Den foreslåede ændring er en konsekvens af forslaget til § 1.

Skriftlig fremsættelse (18. februar 1998)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse m.v. (Ændring af reglerne om ikrafttrædelse af den udvidede klitfrednings- og strandbeskyttelseslinie).

(Lovforslag nr. 192).

Med lov om beskyttelse af kystområderne, som blev vedtaget af Folketinget den 1. juni 1994, blev det besluttet at udvide naturbeskyttelseslovens klitfrednings- og strandbeskyttelseslinie fra 100 m til 300 m.

Loven trådte i kraft den 1. august 1994, men de udvidede beskyttelseslinier træder først i kraft ved miljø- og energiministerens beslutning, når den med loven nedsatte Strandbeskyttelseskommission har gennemgået samtlige kyststrækninger i Danmark og afgivet indstilling til ministeren om fastlæggelsen af disse.

Baggrunden for denne forskudte ikrafttræden var et ønske om, der ikke i flere år skulle være en forskellig retstilstand for de omfattede kystejendomme afhængig af, hvor i landet de var beliggende.

Der har imidlertid vist sig at være et behov for så hurtigt som muligt at skabe klarhed over, hvor de udvidede linier vil forløbe. De berørte lodsejere har således peget på, at en en hurtig afklaring af retstilstanden på deres ejendomme har betydning i forbindelse med sædvanlige økonomiske dispositioner, og amter og kommuner har behov for et klart administrationsgrundlag så hurtigt som muligt.

Det er på den baggrund jeg fremsætter dette lovforslag, som skaber hjemmel for en successiv ikrafttræden amt for amt. Og behovet herfor er blevet yderligere presserende, fordi Strandbeskyttelseskommissionen ikke forventer at kunne færdiggøre sit arbejde inden for de forudsatte 3 år fra lovens ikrafttræden, men først i år 2000.

Kommissionen har allerede afsluttet arbejdet med fastlæggelsen af de udvidede linier i Bornholms og Fyns amter og er godt i gang med Frederiksborg amt, og har i den forbindelse forholdt sig til en lang række principielle problemstillinger. Jeg mener derfor, at der allerede på nuværende tidspunkt foreligger et fuldt ud tilstrækkeligt erfaringsgrundlag til, at det vil være helt ubetænkeligt at sætte de første udvidede beskyttelseslinier i kraft nu.

Skulle der senere på grundlag Strandbeskyttelseskommissionens erfaringer i de efterfølgende amter vise sig behov for at justere de allerede fastlagte linier i enkelte tilfælde, kan dette ske med hjemmel i naturbeskyttelseslovens § 69 om ophævelse og reduktion af beskyttelseslinier på baggrund af den samlede redegørelse, som kommissionen efter lobemærkningerne forudsættes at udarbejde.

En successiv ikrafttræden indebærer naturligvis, at nogle lodsejere og administrerende myndigheder bliver omfattet af forbudet på et tidligere tidspunkt end andre. Men denne forskel er meget beskedent, fordi amter og kommuner allerede fra lovens ikrafttræden var forpligtede til inden for den udvidede beskyttelseszone at afstå fra planlægning og tilladelser i strid med lovens formål.

Jeg har endvidere med lovforslaget foreslået en teknisk ændring, som indebærer, at klitfrednings- og strandbeskyttelseslinierne ikke længere skal tinglyses, men i stedet registreres i matriklen og noteres i tingbogen på tilsvarende måde som det er tilfældet i skovloven og landbrugsloven.

Der har under arbejdet med fastsættelsen af de udvidede linier fra kommunal side været peget på, at loven i højere grad end forudsat bør tage hensyn til den planlægning, som allerede var vedtaget inden lovens ikrafttræden. Det drejer sig specielt om de områder, som kommunerne

har udlagt til byudvikling i deres kommuneplanrammer, men som der endnu ikke er udarbejdet en lokalplan for. Sådanne områder, som idag typisk ligger ubebyggede hen, kan ikke undtages fra beskyttelse efter den gældende lov. Kun områder som rent faktisk er berørt af bebyggelse, skal undtages.

Jeg mener fortsat, at det er vigtigt at fastholde, at ubebyggede områder omfattes af beskyttelse uanset deres planlægningsmæssige status, ellers vil en væsentlig del af formålet med loven forskertses. På den anden side har jeg forståelse for de kommunale ønsker om at kunne realisere en planlægning, som har været forudsat inden lovens ikrafttrædelse, og som stadig er aktuel. Som det fremgår af bemærkningerne har jeg derfor i et brev til samtlige amter og kystkommuner

tilkendegivet, at jeg for byzonearealer i den udvidede beskyttelseszone vil udnytte min beføjelse i naturbeskyttelseslovens § 69 til at ophæve og reducere gældende beskyttelseslinier, når dette er nødvendigt for at kunne realisere en byudvikling, der er fastlagt i kommuneplanrammerne før loven, men først når aktualiteten i disse planer er bevist gennem den lokalplanlægning, som skal gennemføres som opfølgning på kommuneplanen. Dette vil kun have en ringe betydning for den samlede beskyttelse, fordi der kun vil være tale om ganske få procent af den samlede kyststrækning.

Idet der iøvrigt henvises til lovforslaget med bemærkninger, anbefales Folketingets velvillige behandling af forslaget.